

CAOP

Inlichtingen: Carina van Agten
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 27 59 56 78
E-mailadres: c.vanagten@caop.nl
Datum: 5 oktober 2020
1 bijlage(n)
Ons kenmerk SOD/20.0355
Zaaknummer: G.1.01

Verslag van een vergadering van het SOD op 12 mei 2020 via MST (10.00-11.00 en 13.00-14.00)

Deelnemers:

Van de zijde van Defensie: P. Reesink (voorzitter), S. Pijpstra, W. Schwab, T. de Kleijn, B. Jansen, M. Suwout, F. van de Hoef (discussie exogene ontwikkelingen).

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen (AC), A. Snels (blok 1), R. Schilperoort, M. Manschot (blok 2) (ACOP), J. Kropf, S. Hop, J. Schot (CCOOP), M. de Natris, T. van Leeuwen (CMHF).

Van de zijde van het secretariaat: C. van Agten.

Agenda (SOD/20.0304.1)

10.00 – 11.00 uur

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda.
2. Het herstarten van het formele overleg (*SOD/20.0296 + 1 bijlage, SOD/20.0302, SOD/20.0307, SOD/20.0313*).
3. Inzet militair personeel in kader militaire steunverlening in het openbaar belang t.b.v. Corona.
4. Corona maatregelen Defensie m.b.t. toepassing en/of overeen te komen afwijkingen van de geldende rechtspositie.

13.00 – 14.00 uur

5. Afhandeling nog openstaande discussies i.r.t. de AMvB (*SOD/20.0303 bijlage 4 t/m 6*).
6. Afhandeling nog openstaande discussies i.r.t. de MR (*SOD/20.0303 bijlage 1 t/m 3*).
7. Rondvraag.

Agendapunt 1: Opening, mededelingen, vaststellen agenda.

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom. Spreker is blij dat na de conference calls de afgelopen weken, het nu mogelijk is om via MST formeel te vergaderen.

Er zijn geen inhoudelijke mededelingen en de agenda wordt vastgesteld.

Agendapunt 2: Het herstarten van het formele overleg

(SOD/20.0296 + 1 bijlage, SOD/20.0302, SOD/20.0307, SOD/20.0313).

De voorzitter recapituleert dat er na overleg draagvlak bleek om het formele overleg te herstarten.

Omdat de CCOOP is teruggekomen op het bericht dat de centrale niet zou reageren op de piepbrief inzake de afspraken hieromtrent, geeft spreker het woord aan de heer Kropf.

De heer Kropf meent dat de brief van de CCOOP helder is en dat hij zich totaal niet kan herkennen in de constatering van de CMHF (SOD/20.0307) dat de herstart met name door toedoen van één partij die meende dat formeel overleg enkel in fysieke vorm kan plaatsvinden, erg lang op zich heeft laten wachten. Er zijn in een aantal vergaderingen stappen gezet en de CCOOP-vertegenwoordigers hebben aangegeven dat zij een voorkeur hebben voor fysiek overleg omdat zij vonden en vinden dat dit op een aantal elementen een toegevoegde waarde heeft. Uiteindelijk heeft de CCOOP als eerste aangegeven niet te zullen piepen en van start te willen gaan via MST omdat dat het maximaal haalbare bleek en herstart van het formele overleg in het belang is van het defensiepersoneel. Spreker kwalificeert deze opmerking dan ook niet alleen als bezijden de waarheid, maar ook als ongepast.

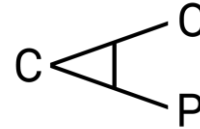
De heer De Natris zegt hier graag op te reageren en legt de volgende verklaring af [*integraal opgenomen*].

In de brief over het weer opstarten van het formele overleg bij Defensie wil de CMHF duidelijk haar frustratie over de afgelopen periode laten blijken. De CMHF is van mening dat het overleg tussen de sociale partners niet goed verloopt. Het gaat niet meer over de inhoud maar over het proces. Dit laatste is in onze ogen niet in het belang van onze leden, het defensiepersoneel en de organisatie als geheel.

De afgelopen periode is het veelvuldig voorgekomen dat één centrale de hele besluitvorming blokkeert. Een goed voorbeeld hiervan is het opstarten van het formele overleg bij Defensie. Op 31 maart jl. heeft de CMHF de partijen opgeroepen om te bezien hoe we, zolang als de RIVM-beperkende maatregelen van kracht zijn, door middel van een conference call kunnen komen tot formeel overleg. Alle partijen waren van mening dat dit mogelijk moest zijn, met uitzondering van de CCOOP. Daarnaast is er aanvullend gesproken om in plaats van CC door middel van VCC met elkaar te gaan overleggen. Ook hier was de CCOOP niet mee akkoord, daar zij van mening was dat het overleg weer in fysieke vorm moest plaatsvinden. Uiteindelijk heeft de CCOOP ingestemd met het opstarten van het formele overleg middels VCC. Na onze brief over de voortgang van het proces zonder overigens de schuldige met naam te duiden, besloot de CCOOP hun instemming weer in te trekken. De toon van de brief beviel hen niet. Het gevolg is dat het formeel vergaderen weer wordt uitgesteld zodat er nog steeds geen besluiten kunnen worden genomen. Het proces is wederom leidend en belangrijker dan de inhoud. Met het handelen van de CCOOP geeft zij aan dat meningsverschillen, ook al zijn ze niet van inhoudelijke aard, er direct toe leiden dat alles stil wordt gelegd, totdat op het niveau van het SOD de kans is geboden om het ongenoegen hierover publiekelijk kenbaar te maken.

De CMHF is dan ook van mening dat deze werkwijze snel veranderd moet worden. Het moet klaar zijn met het misbruik maken van afgesproken procedures, het gijzelen van het overleg, dit is misbruik maken van macht. Als er aan de onderhandelingstafel een ruime meerderheid is dan moet het besluit worden doorgevoerd, zonder dat elke discussie leidt tot een gang naar het SOD. Dit laatste moet voor wat betreft de CMHF een uitzondering zijn. Mocht de huidige praktijk worden voortgezet dan moet het Besluit Georganiseerd Overleg op dit punt worden aangepast. De afspraak die in een ver verleden is gemaakt dat als een van de centrales niet akkoord gaat het onderwerp ter behandeling wordt doorgeschoven naar een hogere werkgroep is wat ons

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

betreft niet langer houdbaar. Wat ons betreft wordt dit ter discussie gesteld. De reden hiervoor is dat een partij, de CCOOP, vaak degene is die daarmee alle voortgang blokkeert.

We krijgen vanuit de werkvloer steeds meer commentaar dat men niet begrijpt waar de bonden mee bezig zijn. Reorganisaties die worden tegengehouden omdat één bond van mening is dat er iets in het proces niet goed is gegaan. Dit laatste kan natuurlijk altijd aan de orde zijn, maar als vijf partijen van mening zijn dat dit niet zou moeten leiden tot het tegenhouden van het proces dan kan het in onze ogen niet zo zijn dat alles moet worden ingetrokken. Op dat moment is er in onze ogen sprake van machtsmisbruik: je kan alleen maar zaken doen op het moment dat je ons tegemoetkomt.

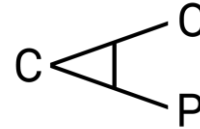
De CMHF is hier klaar mee. Het is namelijk niet meer uit te leggen naar onze leden en het defensiepersoneel. Op het moment dat het niet meer uit te leggen valt aan het personeel dan moet je jezelf de vraag stellen voor wie doe ik het dan? Het wordt in onze ogen dan ook tijd dat we met zijn allen de frustratie van het proces stoppen, zodat we ons weer bezig kunnen houden met de inhoud. Daar zullen de sociale partners het al druk genoeg mee hebben en dat is écht in het belang van het personeel. Daar zijn bonden toch voor!

De heer Schilperoort geeft aan het niet eens te zijn met de collega's van de CCOOP dat er geen andere mogelijkheid was dan te piepen op de brief met afspraken. De vertegenwoordigers van de CCOOP hadden wat hem betreft ook kunnen aangeven moeite te hebben met de reactie van de CMHF en dit te willen bespreken in het SOD. Spreker is het eens met de CMHF dat zaken vertraging ondervinden vanwege het proces en hij rekent dat ook de voorzitter aan die hierin is meegegaan. Immers, deze had zich op het standpunt kunnen stellen dat er geen sprake is van een inhoudelijke piep, maar een piep ten aanzien van het proces en dat dus geen belemmering is voor het opstarten van het overleg. Spreker merkt op dat ook zijn centrale al een tijd lang moet constateren dat de collega's van de CCOOP met grote regelmaat het proces gebruiken om de inhoud naar eigen hand te zetten. Soms kan hij daar begrip voor opbrengen, maar het gebeurt vaak ook op detailniveau. Erger vindt hij het echter dat soms ook de inhoud wordt gebruikt om het proces te sturen. Het proces is wat hem betreft niet leidend, omdat het gaat om de resultaten die partijen bereiken. Richting de werkgever heeft spreker ook wat te melden omdat hij vaak ziet dat deze gang van zaken in de hand wordt gewerkt doordat met regelmaat zonder medeweten van de centrales toch weer elementen worden toegevoegd, weggelaten of gewijzigd bij het op papier zetten van afspraken waar overeenstemming over is bereikt (recent voorbeeld is de p-paragraaf DVOW). Ook speelt mee dat er conform het BGOD twee partijen aan tafel zitten en geen vijf, namelijk de werkgever en de werknemers zijnde de vier centrales, die onderling tot een vergelijk moeten komen. Er is geen sprake van dat één van de centrales een vetorecht heeft. Ondanks het feit dat de standpunten helder zijn en ook niet gaan veranderen, blijft de werkgever bij een meerderheid van stemmen maar doorgaan om alle vier de centrales tot consensus te krijgen, terwijl dat soms gewoon niet kan. De heer Schilperoort besluit met de opmerking dat een deel van de stagnatie in de voortgang is te wijten aan de handelwijze van de voorzitter die hierin een sturende rol zou moeten hebben.

Wat de heer Van Hulsen betreft zijn partijen nu verschillende onderwerpen onder hetzelfde agendapunt aan het bespreken. De directe aanleiding is het aanbieden van de brief van de CMHF waarin een passage is opgenomen die de CCOOP onwelgevallig is, dat heeft geleid tot het intrekken van instemming (bericht van niet reageren op de piep) en tot behandeling in dit SOD. Voor spreker is dit een onbegrijpelijk proces omdat er geen sprake is van inhoudelijke noviteiten. Er wordt gereageerd op een onwelgevallige passage die niets te maken heeft met de inhoud en zijn insteek zou zijn om de brief met afspraken (SOD/20.0296) te accorderen en de discussie rond de onwelgevallige passage nog te voeren.

Hij is er altijd van uit gegaan dat hij te maken heeft met verstandige mensen die elkaar kunnen vinden als er iets gebeurt wat hen niet bevalt, zonder dat het onmiddellijk moet worden opgeblazen tot een SOD-onderwerp. Nu dat toch is gebeurd, beschouwt hij dat als een gegeven en is hij min of meer gedwongen om in elk geval iets te melden ten aanzien van zijn beleving van het proces tot nog toe. De heer Van Hulsen zegt te moeten erkennen dat partijen met regelmaat zijn weggedreven van de inhoud waar het uiteindelijk om zo moeten gaan. De observatie van de heer Schilperoort dat het proces gebruikt/misbruikt wordt als het gaat om de inhoud en dat ook het omgekeerde plaatsvindt, onderschrijft spreker grotendeels. De vraag waar dit aan ligt vindt spreker erg ingewikkeld en hij neemt afstand van hetgeen de heer De Natris daar over heeft gezegd. Naar zijn gevoel zijn niet zozeer de regels het probleem, als wel de manier waarop partijen daarmee omgaan die hen in deze situatie hebben gebracht. Een jaar of twee terug is er een gentlemen's agreement gesloten waarvan hij heeft

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

aangegeven dat partijen zichzelf daarmee tot op de millimeter hebben vastgeregeld en flexibiliteit ten ene malen ontbreekt. Het aanpassen van de regels zou voor spreker het laatste middel zijn en hij zou willen dat partijen het gesprek aan gaan om uiteindelijk weer te landen op de inhoud. Dat kent dimensies aan de zijde van Defensie als ook aan de zijde van de centrales, maar om onmiddellijk in te steken op het wijzigen van het BGOD of het blokkeren van een partij om naar het SOD te gaan, is voor hem op dit moment een brug te ver. Dat neemt echter niet weg dat spreker nog wel een keer wil kijken naar de inhoud van het BGOD om te bezien of er in de loop van de jaren niet een andere praktijk is ontstaan en of het papier zou moeten worden aangepast aan de praktijk. Spreker noemt als concreet voorbeeld dat alles start vanuit het SOD, terwijl de feitelijke praktijk eigenlijk omgekeerd is (SOD als escalatieniveau).

Als het gaat om de wijze waarop het overleg de afgelopen tijd is gevoerd, moet spreker constateren dat dit hoogst onbevredigend is geweest alle verbetertrajecten en –voorstellen ten spijt. Spreker betreurt dat omdat er goede dingen in de adviezen zaten, maar op een of ander manier slagen partijen er niet in om daar gevolg aan te geven. Hij besluit met de opmerking dat voor hem de inhoud het meest belangrijk is en dat het proces daarbij van onderschikt belang is. Hierbij maakt hij wel de kanttekening dat alle partijen de ruimte zouden moeten krijgen op de inhoudelijke discussie. Het fijnlijpen op aanlevertijden van stukken vindt spreker ook te betreuren want er is wat hem betreft iets substantieel verkeerd als partijen zich in moeten kleden en excuses moeten maken als iets tien minuten later wordt aangeleverd.

In algemene zin sluit de voorzitter zich aan bij de uitspraak dat het vooral over de inhoud moet gaan. In alle oprechtheid moet hij zeggen geen enkel ander overlegmechanisme in zijn omgeving te zien dat zo is georganiseerd als het Sector Overleg Defensie. Spreker meent dat partijen zich soms laten gijzelen door de regels die zij met elkaar hebben afgesproken en een voorbeeld daarvan is zoals de heer Van Hulsen heeft aangehaald dat het te laat aanleveren van een stuk leidt tot het stagneren van het proces. Het geeft spreker het gevoel dat hij meer een schoolmeester is, dan een gesprekspartner op de inhoud. In algemene zin stelt hij veel te herkennen in de discussie en de punten die naar voren worden gebracht, ook over het proces van agendering en het proces in het algemeen. Spreker kan niet zeggen dat dit altijd tot vertraging leidt, maar wel dat het hem enorm veel energie kost en hij vermoedt dat dit bij iedereen het geval is. Dat moet wat hem betreft dus anders. Zonder nu te zeggen op welke wijze dat zou moeten, kan hij zich voorstellen dat partijen zich buigen over de hanteerbaarheid van de regels. Het zal aldus spreker vooral zitten aan de gedragskant en niet zozeer aan de regelkant. Spreker constateert dat de twee onderzoeken ten aanzien van deze problematiek niet hebben opgeleverd dat er veel dingen zijn veranderd in het SOD.

Het lijkt de voorzitter goed om hierover in een informele setting binnen afzienbare tijd over door te praten. Algemene conclusie zijnerzijds is dat de wijze waarop het overleg wordt gevoerd, bij niemand tot tevredenheid leidt.

De heer Kropf verzoekt om een schorsing, hetgeen door de voorzitter wordt gehonoreerd.

SCHORSING CCOOP

De voorzitter heropent de vergadering en geeft het woord aan de CCOOP.

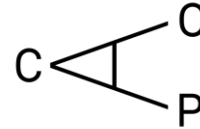
De heer Kropf geeft aan dat er een schorsing nodig was voor overleg intern de CCOOP. Spreker wil niet veel zeggen op de verklaring van de CMHF omdat het een heel verhaal was waarop geen voorbereiding mogelijk was. Er staan grote woorden in en het moge aldus spreker duidelijk zijn dat de CCOOP-vertegenwoordigers zich niet overal in herkennen. Het zal evenwel niet helpen om hier uitgebreid bij stil te staan. De CCOOP-vertegenwoordiging wil wel een aantal reacties op de punten die naar voren zijn gebracht delen, los van wie wat heeft gezegd.

Obstructie reorganisatieplannen.

De heer Kropf moet constateren dat het vooral de andere centrales zijn die op dit moment reorganisatieplannen tegenhouden en hij zou derhalve willen voorstellen dat ieder voor zich eens gaat bezien of en zo ja waarom dat gebeurt. Als dat op argumenten gaat is het voor de CCOOP nooit een issue en spreker beveelt aan om vooral te gaan kijken hoe dat beter kan.

Reactie CCOOP op de piepbrief personeelsparagraaf DVOW.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Spreker wil in ieder geval aangeven dat dit vrij principieel was, want voor de CCOOP was het punt dat is toegevoegd inhoudelijk een brug te ver, los van de twee afspraken die ook niet zijn nagekomen. Spreker wil vooral benadrukken dat het in de achterliggende periode van mensen heel veel tijd en energie heeft gekost om te komen waar zij nu zijn. Hij vindt het oprecht jammer dat de CCOOP heeft moeten piepen, maar hij wil tevens benadrukken dat er door alle partijen moeite is gedaan om te bezien of er stappen konden worden gezet.

Onderzoekscommissies en aanbevelingen.

De heer Kropf geeft aan het ermee eens te zijn dat er onvoldoende is gedaan met de aanbevelingen en wat dat betreft staat de CCOOP positief tegenover het voorstel van de voorzitter om in een andere setting te kijken of partijen het alsnog beter kunnen doen. Dat zou wat spreker betreft veel meer effect moeten en kunnen hebben dan het aanpassen van het BGOD.

Fijnslijpen op tijdstip van aanlevering.

Het is aldus de heer Kropf niet de bedoeling om te vallen over tien minuten, maar hij heeft wel moeten constateren dat stukken zonder opgaaf van redenen dagen te laat werden aangeboden. De voorzitter heeft recentelijk vooraf aangekondigd een deadline niet te halen, waarop de CCOOP in de gelegenheid werd gesteld daarop de eigen planning aan te passen. Dat is aldus spreker een andere manier van met elkaar omgaan die door de CCOOP werd gewaardeerd.

Vervolg.

Het voorstel van de voorzitter om bij elkaar te komen in een andere dan de formele setting wordt door de CCOOP omarmd, waarbij het de voorkeur is om de delegatie te laten bestaan uit voorzitters en onderhandelaars. Echter, spreker ziet dit nog niet zo goed landen in de MST-omgeving.

Inbreng CMHF.

Zoals eerder gezegd heeft de CCOOP er voor gekozen om niet uitvoerig te reageren op de inbreng van de collega's van de CMHF. Het is voldoende om te constateren dat partijen het eens zijn dat ze het niet eens zijn en de CCOOP wil graag verder in het belang van het defensiepersoneel. Spreker wenst af te sluiten met de opmerking dat de CCOOP nog steeds staat achter de afspraken die zijn gemaakt. Wat hem betreft was de piepbrief ook exact in lijn met hetgeen was afgestemd en dat betekent dat de afspraken kunnen worden uitgevoerd totdat partijen nieuwe afspraken maken.

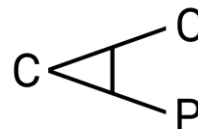
Desgevraagd naar een reactie zegt de heer Schilperoort dat hij het goed vindt om door te praten in een andere setting en dat hij blij is dat door de heer Kropf is gemeld dat het niet gaat om de inhoud van de afspraken. Spreker snapt dat de MST-setting niet handig is voor een dergelijk overleg, maar het hoeft voor hem ook niet volgende week plaats te vinden. Wat hem betreft wordt dit punt nu afgerond en gaan partijen verder met de bespreking van de inhoudelijke agenda.

De heer Van Hulsen geeft aan blij te zijn dat er op de inhoud overeenstemming is. Wat hem blijft bezig houden is de vraag waarom er een SOD-vergadering met dit agendapunt nodig was. Dat gezegd hebbende wil spreker nog melden dat er op sommige mails wel erg binair gereageerd wordt. Spreker zegt eerder de fijnslijperij benoemd te hebben als voorbeeld, niet als iets wat daadwerkelijk is gebeurd; het is niet relevant of iets twee of tien minuten later is aangeleverd.

Het is aldus de heer De Natris het belangrijkste dat alle partijen concluderen dat er iets niet goed loopt in het overleg en dat het ook bij alle partijen ligt om in het belang van het defensiepersoneel te bezien hoe hier in de toekomst verbetering in is te brengen. Spreker hoopt dat dit zo spoedig mogelijk zal gebeuren en dat zij terug gaan naar de situatie van een aantal jaren geleden waarin zij in goede consensus tot besluiten kwamen. Daar heeft het wat spreker de afgelopen periode aan ontbroken omdat partijen alleen maar bezig waren met het proces en niet met de inhoud.

De voorzitter concludeert dat het formeel overleg kan worden herstart conform de afspraken zoals die zijn opgenomen in de voorliggende SOD-brief. Spreker meent dat dit uur vergaderen geen verloren tijd is geweest en hij acht het goed dat partijen hierover hebben gesproken, echter de aanleiding en de wijze waarop het is gelopen had wat hem betreft anders gekund. Het zou zijn voorkeur hebben om hier verder over te spreken in

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

een andere dan een SOD- of MST-setting met onderhandelaars en voorzitters. Het vertrekpunt zou moeten zijn de vraag hoe om te gaan met het BGOD.

Pm Spreker zegt toe dit te organiseren zodra dit fysiek mogelijk is.

In het kader van het hervatten van het overleg wil de heer Van Hulsen graag weten hoe partijen de communicatie gaan aanpakken. Besloten wordt om dit informeel te bespreken na afloop van de op blok 2 van het SOD aansluitende WG AFR. Spreker zou graag zien dat er dan meteen naar buiten kan worden gebracht dat er ook daadwerkelijk een resultaat is bereikt. De heer Kropf is het hiermee eens.

Agendapunt 3: Inzet militair personeel in kader militaire steunverlening in het openbaar belang t.b.v.

Corona

en

Agendapunt 4: Corona maatregelen Defensie m.b.t. toepassing en/of overeen te komen afwijkingen van de geldende rechtspositie.

De heer Schilperoort meent dat deze onderwerpen besproken moeten worden in de WG AP, de heer Van Hulsen is het om het even in welke werkgroep het aan de orde komt want er zijn argumenten om het in de TWAV, de AP, dan wel in de AFR te bespreken als het maar snel gebeurt.

Gezien de urgentie wil de heer Kropf voorstellen om te bezien of er op een zeer korte termijn een extra SOD kan worden gepland, immers het gaat niet alleen om het feit –zoals de heer Van Hulsen heeft betoogd- dat dit een onderwerp is dat meerdere tafels regardeert, maar ook om het feit dat de werkgever zonder toestemming van de centrales regelgeving terzijde schuift. Dat is wat spreker betreft iets wat hij het liefst meteen op de SOD-tafel zou willen brengen. Hij verwacht van de werkgever hierover geen voorstel per mail, maar per formele brief.

De heer Van Leeuwen onderschrijft het belang van het bespreken van dit onderwerp, maar ook dat van de voortgang op de MR en de AMvB. Wat hem betreft is zowel het uitschrijven van een extra SOD, als het behandelen in een WG AP bespreekbaar, als het maar op korte termijn gebeurt.

De heer Schilperoort wijst er op dat hij de WG AP slechts als voorbeeld heeft genoemd, het maakt hem niet uit in welke setting bespreking plaats vindt.

Pm De voorzitter zegt toe met een voorstel te komen. Zijn oproep aan de centrales is om geconstateerde knelpunten of actualiteiten te melden zodat die kunnen worden meegenomen in de voorbereiding.

Ten aanzien van de Covid-maatregelen zegt mevrouw Snels er van uit te gaan dat Defensie ook alle veiligheidsmiddelen waar nodig aan het personeel beschikbaar stelt, aangezien er nu in rap tempo wordt opgeschaald (er wordt nu sneller opgeschaald dan afgeschaald toen het nodig was). Zonder inhoudelijk te willen worden, geeft de voorzitter aan dat Defensie ook weer niet zo snel opschaaft. Het uitgangspunt is dat iedereen in principe thuis werkt en opschaling geschiedt met in acht neming van alle regels die daarvoor gelden. Ten aanzien van eventuele uitzonderingen wordt de afweging (noodzaak versus veiligheid) gemaakt op het zogenoemde drie-sterren-dek. Dat is aldus mevrouw Snels geen antwoord op haar vraag of de mensen alle beschermingsmiddelen krijgen die zij nodig hebben. De voorzitter zegt zijn antwoord in zijn algemeenheid te hebben geformuleerd, de vraag of de veiligheidsmiddelen in voldoende mate overal beschikbaar

Pm zijn zal hij moeten uitzetten.

De voorzitter schorst om 11.20 uur de vergadering tot 13.00 uur (blok 2 SOD).

SCHORSING

De voorzitter heropent de vergadering.

Agendapunt 5: Afhandeling nog openstaande discussies i.r.t. de AMvB

(SOD/20.0303 bijlage 4 t/m 6).

En

Agendapunt 6: Afhandeling nog openstaande discussies i.r.t. de MR
(SOD/20.0303 bijlage 1 t/m 3).

De voorzitter stelt voor dat hij bij elk discussiepunt het vertrekpunt van de werkgever toe zal lichten, waarna elk van de centrales daar op in kan gaan. Uiteindelijk zal aan het eind een finale afronding plaatsvinden. De heer Kropf geeft er de voorkeur aan om de documenten te doorlopen, om geen punten te vergeten. De voorzitter blijft bij zijn voorkeur om de discussiepunten te bespreken en voegt daar aan toe dat er daarna kan worden bezien of er nog punten resteren. De heer Kropf legt zich hierbij neer, maar wijst er wel op dat hij de bespreking van de documenten anders heeft voorbereid, zodat er enig oponthoud kan ontstaan omdat hij teksten moet gaan zoeken.

Dubbeltelling versus de pensioengevendheid van de VVHO (MR art. 2 en Toelichting).

De voorzitter licht toe dat partijen het dilemma van de opgebouwde pensioenaanspraken onder de basispensioenregeling en het met terugwerkende kracht invoeren van een nieuwe pensioenregeling nadrukkelijk hebben gewisseld en onder ogen hebben gezien. In zijn beleving is na afstemming een breed gedragen besluit genomen, dat recht doet aan de aanspraakbescherming die geldt op basis van de Pensioenwet en ook uitvoerbaar was voor de pensioenadministratie. Spreker ziet geen aanleiding om op dat besluit terug te komen en wil de opgenomen tekst dan ook handhaven.

Voor de ACOP is aldus de heer Schilperoort het standpunt ongewijzigd en wat hem betreft wordt de werkwijze en de tekst gehandhaafd. Sociale partners hebben het uiterste gedaan om de VVHO per 01-01-2020 pensioengevend te laten zijn en als daar nog iets van komt zullen zij dat aan de fiscus uitleggen.

De heer Van Hulsen informeert of hij het juist heeft dat de werkgever het volgende voorstelt:

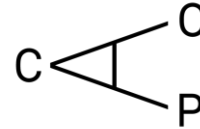
- de oude regeling Dubbeltelling stopt op 01-01-2019;
- de vervangende arbeidsvoorwaardelijke regeling gaat in op 01-01-2020;
- in de tussentijd continueert ABP de oude dubbeltelling over 2019 (niet gebaseerd op een formele regeling).

De voorzitter beaamt dat en stelt dat dit te maken heeft met het feit dat het niet mogelijk is om aanspraken terug te halen die in 2019 zijn ontstaan. Het lastige is aldus de heer Van Hulsen dat wat sociale partners ook regelen, het op een of andere manier knelt. In dit voorstel wordt afgeweken van de arbeidsvoorwaardelijke afspraak, namelijk het introduceren van een nieuw systeem met een terugwerkende kracht die betrekking heeft op alle regelingen die daar zijn genoemd. Dat laat spreker met de keuze om dit te accepteren of om de regeling in te laten gaan op 01-01-2019 met het effect dat een bepaalde groep twee keer iets krijgt. Kijkend naar de effecten denkt hij dat de mensen het beste af zijn met het continueren van de dubbeltelling en het starten van de nieuwe regeling per 01-01-2020, hetgeen betekent dat ook het AC het werkgeversvoorstel omarmt.

De heer Kropf wijst er op dat dit in de MR staat en niet in de AMvB waarmee begonnen zou worden. Spreker geeft aan er nu iets over te zeggen uit zijn hoofd, maar er wellicht nog op terug te komen tijdens de bespreking van de MR.

Los van eerdere discussies hoort spreker argumenten in het betoog van de heer Van Hulsen die hij ook heeft gewogen, echter hij komt tot een andere conclusie. Het is aldus spreker altijd de intentie geweest om de twee regelingen op elkaar aan te laten sluiten. Eveneens is afgesproken –en zelfs voor de rechter afgedwongen– dat het ABP moet uitvoeren wat sociale partners afspreken. Wanneer de regeling Dubbeltelling wordt ingetrokken per 01-01-2019 en de nieuwe regeling op papier ingaat per 01-01-2020 zeggen zij eigenlijk tegen het ABP dat het fonds in die tussentijd niets mag doen. Spreker noemt dit iets wezenlijk anders dan het doortrekken van de oude regeling. De heer Kropf beluistert uit de woorden van de heer Van Hulsen dat het op papier doortrekken van de oude regeling niet fiscaal zuiver is en stelt het daarmee eens te zijn, los van de vraag wat erger is. Spreker denkt een oplossing te zien in een afspraak tussen partijen dat de nieuwe regeling in gaat op 01-01-2019. Daarmee sluiten de oude en de nieuwe regelingen op elkaar aan en is voorzien in nadelige gevolgen op grond van de toelichting van de MR waarin is opgenomen dat een passende oplossing wordt getroffen voor degenen die nadeel van de terugwerkende kracht ondervinden (Hoofdstuk 2, art. 2.1). Dat maakt dat de rol van sociale partners zuiver is gespeeld en dat het ABP zuiver uitvoering kan geven aan de wetgeving. De CCOOP zal dan ook

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

op dit moment niet instemmen met een voorstel om de regeling Dubbeltelling te stoppen per 01-01-2019, op papier een gat te creëren tot 01-01-2020, dan een nieuwe regeling in te laten gaan en er op te vertrouwen dat het ABP iets gaat uitvoeren dat niet is afgesproken.

In lijn met het AC en de ACOP heeft ook de CMHF aldus de heer Van Leeuwen aangegeven zich te kunnen vinden in de voorgestelde werkwijze. Hij heeft de oplossing van de CCOOP nog niet eerder gehoord, maar feit blijft dat of de ene of de andere wet wordt geschonden. Zijn voorstel zou zijn om de voorgestelde werkwijze richting Financiën snel af te kaarten, zodat daar ook een akkoord op is.

De voorzitter resumeert dat drie van de vier centrales kunnen instemmen met de afweging die gemaakt is, spreker verwoordt dit zo omdat het toch min of meer een keuze uit twee kwaden is vanwege de terugwerkende kracht.

Spreker zegt zich voor te kunnen stellen dat er iets met het ABP kan worden afgesproken in de zin dat het bieden van rechtszekerheid het oogmerk moet zijn en dat in de Toelichting zichtbaar wordt gemaakt wat er wordt gedaan voor 2019. Nu is er op papier een gat van een jaar.

Reagerend op de woorden van de heer Van Leeuwen, stelt de heer Kropf al eerder te hebben aangegeven dat de regelingen op elkaar moeten aansluiten en hij herinnert zich dat in die discussie de heer Schilperoort heeft gezegd dat de datum van 01-01-2019 niet expliciet is vastgesteld. Spreker acht het goed om dit toch nog een keer in deze setting te bespreken zodat duidelijk wordt vastgelegd wat partijen bedoelen. Mocht Financiën deze werkwijze wel accepteren, ziet spreker dat als een aanwijzing en is voor de CCOOP de angel er uit. De heer Kropf heeft eerder aangegeven dat de centrale niet mee werkt aan het overtreden van de wet. Spreker zegt veel moeite te hebben met de formulering 'een gat creëren' en hij voorziet daarmee ook problemen bij zijn achterban. Als partijen zouden zeggen dat de nieuwe regeling aansluitend ingaat en een passage in de Toelichting een formulering zouden opnemen in zin dat het ABP wordt opgeroepen om ervoor te zorgen dat niemand benadeeld wordt en in voorkomend geval een passende oplossing te treffen, kan het ABP uitleggen waarom er meer wordt gedaan dan sociale partners hebben afgesproken. Dit strookt dan met de afspraak dat het ABP alleen uitvoert wat partijen zijn overeengekomen. Spreker vindt dit zuiver en het is bewust wat anders dan 'een gat van een jaar op papier creëren'. Als Financiën legitimeert dat de regeling Dubbeltelling nog een jaar doorloopt, kan dat ook gewoon op papier worden gezet, zo meent spreker.

Desgevraagd antwoordt de heer Van Leeuwen dat het standpunt van de CCOOP hem helder was, maar dat de opties die de heer Kropf schetste, voor hem nieuw waren. Spreker acht het evident dat de oplossing ofwel ligt in het vastleggen van een duidelijke afspraak, ofwel in het vragen van goedkeuring van Financiën.

De heer Van Hulsen zegt het eens te zijn met de eerdere opmerking van de heer Kropf, dat dit onderwerp ging over de MR en niet over de AMvB. In de MR staat onder artikel 2.1 dat de regeling Dubbeltelling wordt ingetrokken en in de Toelichting bij dat artikel staat wat hem betreft wat de heer Kropf bedoelt. Spreker informeert of de CCOOP nu een nieuw voorstel doet om de impasse te doorbreken. Hoewel ieder zijn eigen afweging moet maken is hij er van overtuigd dat noch sociale partners, noch het ABP iets willen creëren wat de regeling fiscaal bovenmatig maakt, tenzij daar een hele goede reden voor is. Die goede reden is verwoord in de Toelichting (vertrouwensbeginsel). Spreker deelt derhalve de angst voor het creëren van fiscale bovenmatigheid niet. Als Financiën om goedkeuring moet worden gevraagd, moet dat aldus spreker, maar hij zou het er niet op willen laten springen. Hij voegt hier aan toe dat hij voldoende comfort heeft bij heldere afspraken die partijen maken en hij meent dat er afdoende borging is in de eerdere communicatie tussen werkgever, centrales en het ABP. Het wantrouwen dat sommigen hebben tegen het ABP wordt op dit punt door hem niet gedeeld.

De heer Schilperoort wijst er op dat niet alleen de CCOOP de wet niet wil overtreden, maar dat niemand dat wil. Het probleem is dat wat partijen ook afspreken, het linksom of rechtsom botst met de wetgeving. Ook de ACOP heeft voldoende comfort bij de Toelichting en volgens spreker verschillen partijen alleen nog van mening of de nieuwe regeling voor de VVHO moet in gaan op 01-01-2020 of op 01-01-2019. Hij heeft beeld bij de voorgestelde oplossing, maar als er een alternatief komt is het niet zo dat hij zich daar per definitie tegen zal verzetten. Spreker geeft aan zo dicht mogelijk te willen zitten bij de situatie waarin de wet niet wordt overtreden. Ook de ACOP wil voorkomen dat mensen een dubbele

voorziening krijgen plus nog een keer de nieuwe regeling met als gevolg dat voor de hele regeling nog gaat gelden dat deze fiscaal bovenmatig is.

Naar aanleiding van een opmerking van de heer Schilperoort dat de bovenmatigheid alleen maar groter wordt als de regeling aansluitend wordt ingevoerd, verduidelijkt de heer Kropf dat zijn vertrekpunt is dat mensen moeten krijgen wat is afgesproken. Als het ABP in zijn maatwerk meent dat dat te weinig is, krijgen betrokkenen het oude. Dat betekent echter niet dat zij alle twee krijgen, zij krijgen alleen het deel dat zij te kort komen. In praktische zin heeft dit qua volume financieel hetzelfde effect, alleen blijven partijen daarmee zuiver bij de afspraak. Als mensen tekort komen moet het ABP op basis van artikel 25 van de Pensioenwet hen weer terugbrengen naar de oude regeling. Partijen blijven zo bij hun afspraak, die landt in regelgeving, er ontstaat geen gat van een jaar en het ABP vult hetgeen mensen te kort komen aan.

Verwijzend naar de discussie in de PA, zegt de heer Schilperoort altijd het beeld te hebben gehad dat het feit dat de dubbeltelling niet kan worden hersteld, een probleem van het ABP is. Sociale partners voeren gewoon een nieuwe regeling in, daardoor vindt cumulatie plaats en wordt de fiscale onzuiverheid groter. De heer Suwout licht het volgende toe. De regeling Dubbeltelling stopt op 01-01-2019 en de regeling pensioengevenheid VVHO gaat in op 01-01-2020. Zoals hij het begrepen heeft is er op papier een jaar lang geen enkel regime. Over de ingangsdatum van de nieuwe regeling VVHO bestaat geen misverstand, maar partijen zouden in afstemming met het ABP en andere instanties een tekst moeten opnemen die het mogelijk maakt dat de regeling Dubbeltelling nog een jaar in de lucht blijft. Het is dus geen kwestie van cumulatie van regelingen en het probleem is gelegen in het feit dat er niets op papier staat en de regeling een jaar langer wordt uitgevoerd. Dat proberen sociale partners nu te ondervangen omdat zij zo transparant mogelijk willen zijn naar de deelnemers van nu en naar de mensen die tien jaar na dato nog eens na willen kijken hoe een en ander gelopen is.

Volgens de heer kropf slaat de heer Suwout hiermee de spijker op de kop. Enerzijds is het voor de CCOOP een groot probleem dat er sprake is van een gat en anderzijds is het de vraag hoe dit is op te lossen. Het zou voor spreker ook haalbaar zijn om op te nemen dat op 01-01-2019 de ene regeling stopt en de andere begint en in de Toelichting te vermelden dat voor mensen die daardoor nadeel ondervinden het ABP op grond van artikel 25 van de Pensioenwet een reparatie uitvoert.

De heer Van Hulsen wil nog de kanttekening maken dat partijen nadrukkelijk heel dicht bij de fiscale grens zitten, maar dat er wel nog fiscale ruimte is, zeker bij het wezenpensioen omdat volgens de pensioenwetgeving de uitkering langer mag doorlopen dan nu in de huidige regeling.

Pm Gehoord de discussie, concludeert de voorzitter dat de gewisselde beelden dicht bij elkaar liggen, maar dat er ook verschillen zijn. Het gaat over het gat van een jaar en de vraag hoe aansluiting kan worden gevonden. Spreker zegt toe met een pragmatische blik te zullen bezien of er een mogelijkheid is om die aansluiting te maken. Dat hoeft niet veel tijd te kosten omdat de link met het ABP en Financiën al is gemaakt. Mevrouw De Best wijst er op dat zij hier het uitgavedeel van Financiën vertegenwoordigt en niet het belastingendeel dat hiervoor nodig is. De voorzitter wil het voor nu hierbij laten en overgaan op het tweede punt.

Systematiek WML (AMvB, art. 10, MR, art. 2).

De voorzitter wil het tekstvoorstel in de AMvB en in de MR handhaven.

De heer Schilperoort geeft aan niet te hebben geïmpeet op de tekst in de AMvB omdat hij in het SOD het beeld had gekregen dat de werkgever het met hem eens was, namelijk dat verhogingen komen bovenop de garanties uit de WML en dus niet op het minimumloon op dat moment. Dat is in het SOD en in de WG AV expliciet aan de orde geweest. Spreker leest in de MR dat de tabellen niet worden aangepast en dat betekent voor hem dat er nog een gesprek moet worden gevoerd omdat er onduidelijkheid bestaat tussen in ieder geval Defensie en de ACOP over de interpretatie van de gemaakte afspraak; of er ook verschil van inzicht bestaat tussen de ACOP en de overige centrales hoort hij graag.

Nu is het zo geformuleerd dat een deel van de loonsverhoging op 01-04-2020 wordt opgesnoept door Defensie, terwijl spreker vindt dat het gewoon moet stapelen.

Volgens de voorzitter heeft hij nooit gesproken over cumuleren, ook niet in eerdere besprekingen. Hij heeft steeds gesproken over het 'niet opeten' van een garantietoelage.

De heer Van Hulsen geeft aan hier graag uit te willen komen. Zijn beleving van hetgeen partijen hebben beoogd is dat voorkomen dient te worden dat er werd 'opgevreten' en als dat de uiteindelijke uitkomst is kan hij met het voorstel akkoord gaan. Als de intentie is om te cumuleren, vindt hij dat een onderwerp dat in een ander kader dient te worden besproken. De afspraak is om nu te regelen dat er niets wordt afgesnoept en als de intentie is om meer te willen is dat wat hem betreft een nieuw punt voor een toekomstige discussie.

De heer Kropf geeft aan ook graag uit deze discussie te willen komen. Als hij de woorden van de heer Schilperoort goed begrijpt zouden de mensen onder in het loongebouw met de stijging van het minimumloon per 01-07-2020 van 1.6% een loonsverhoging krijgen van 4.75%. Als dat de oplossing zou zijn, gaat spreker daar graag in mee, maar het is wat hem betreft niet de afspraak die partijen hadden. Het ging er namelijk om dat betrokkenen die een aanvulling hebben tot het minimum loon, bij een stijging van het WML -in dit geval 1.6%-, procentueel dezelfde verhoging krijgen als degenen die boven de garantie zitten. Spreker zegt er absoluut geen moeite mee te hebben als partijen eindelijk in de onderkant van het loongebouw wat extra's doen, maar het is niet wat zij met deze afspraak beoogd hebben. Terzijde merkt spreker op dat hij het sowieso belachelijk vindt dat mensen voor het zwaarste en moeilijkste beroep ter wereld het minimumloon krijgen.

De heer Van Leeuwen onderschrijft deze opmerking en geeft aan dat dit ook al eerder is uitgesproken. Ook wat hem betreft is met de afspraak niet beoogd om de verhogingen te laten cumuleren, echter als er nieuwe afspraken moeten worden gemaakt zal hij daar graag over spreken, omdat ook de CMHF er graag snel uit wil komen. Hij deelt de lezing van het AC en de CCOOP over de afspraak en spreekt de hoop uit dat dit snel kan worden afgesloten.

De voorzitter constateert dat in ieder geval het beeld over hetgeen is afgesproken alleen bij de ACOP anders is. Spreker zou de suggestie van de heer Van Hulsen willen volgen om de afspraak voor de korte termijn te realiseren en deze op de iets langere termijn te herbezielen, bijvoorbeeld bij de discussie rond functiewaardering en het nieuwe loongebouw. Wat hem betreft blijft de tekst zoals die er nu staat, gehandhaafd en hij geeft de ACOP de gelegenheid om daar nog iets van te vinden.

De heer Schilperoort wijst er op dat hij niet zozeer iets meer wil, zoals de heer Van Hulsen heeft gezegd. Hij heeft serieus een ander beeld van de gevoerde discussie en van hetgeen is beoogd met de gemaakte afspraak. Spreker meent dat dit met de uren durende vergaderingen soms kan gebeuren, maar hij wil er wel bij zeggen dat zijn uitgangspunt destijds was om het in de loontabel te zetten en dat vanwege allerlei financiële redenen gekozen is voor een garantietoelage. Als het in het loongebouw had gezeten waren de percentages er namelijk ook gewoon bovenop gekomen. Gehoord de voorzitter dat alleen de ACOP een ander beeld heeft, wil hij hier verder geen gedoe over en legt zich neer bij de uitkomst. Hij zal echter wel zijn achterban informeren dat zijn centrale een ander beeld had van de insteek en hetgeen is afgesproken.

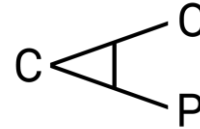
De voorzitter sluit hiermee de discussie af en gaat over tot het volgende discussiepunt.

Exogene premieontwikkelingen (MR, art. 6).

De voorzitter bekent niet duidelijk voor ogen te hebben welk discussiepunt hier resteert en geeft graag het woord aan degene die hier iets over kwijt wil.

De heer Kropf constateert dat er in plaats van 'exogene' in de MR is opgenomen: *autonome*. Dat verandert echter niets aan de discussie omdat in zijn beleving was beoogd dat mensen die meer pensioenpremie zouden moeten gaan betalen, zouden worden gecompenseerd zodat zij in euro's niet meer gingen betalen voor dezelfde pensioengevende inkomensbestanddelen als het jaar daarvoor. Hij ziet dat er in de MR elementen zijn meegenomen die naar zijn mening vallen binnen de beslissingsbevoegdheid van het ABP op basis van het Pensioenreglement militairen en dat is niet autonoom. Wanneer er vanuit het Rijk een opslag komt omdat er bijvoorbeeld een corona-demping moet worden betaald is dat voor hem exogeen en is de discussie valide, echter als het ABP besluit tot een opslag op basis van de pensioenregeling is dat niet exogeen. De discussie draaide aldus de heer Kropf om het feit dat sociale partners daar wel een eerlijk verhaal bij moeten hebben.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De voorzitter zegt geen semantische discussie te willen over 'exogeen' of 'autonoom' omdat hij het idee heeft dat partijen hetzelfde bedoelen. Zij kunnen echter wel van mening verschillen over de vraag of bepaalde elementen wel of niet door het ABP zelfstandig kunnen worden besloten, dan wel dat het gaat om iets dat partijen overkomt. Het kan zijn dat het ABP iets zelf kan besluiten op grond van de regeling, maar dat de oorzaak voor een besluit is gelegen in onvoorziene maatschappelijke of economische ontwikkelingen. Voor nu is het aldus spreker de vraag wat dit partijen brengt als het gaat om de AMvB en de MR, met andere woorden: of partijen zich nu moeten buigen over de teksten of dat de discussie terug kan naar bijvoorbeeld de werkgroep PA.

De heer Kropf spreekt van een dilemma omdat de teksten van de AMvB en de MR vaststaan op het moment dat partijen deze afzegenen, waarmee zij een formule hebben geaccordeerd die bepaalt welk deel van de premie voor de doelgroep gerepareerd mag worden. Spreker geeft aan dat het uitgangspunt was dat de mensen in euro's niet meer zouden gaan betalen dan in de oude regeling, maar dat zij dit met de voorliggende teksten wel gaan doen. De heer Kropf zegt daar best moeite mee te hebben, maar wil eerst vernemen wat de andere centrales er van vinden.

De heer Schilperoort is het met de heer Kropf eens om onderscheid te maken tussen exogene ontwikkelingen en ontwikkelingen die het gevolg zijn van eigen handelen. Vraag is hoe dit goed te verwoorden is. Hij meent dat teksten in een MR snel gewijzigd kunnen worden en dat zou voor hem betekenen dat hetgeen partijen nu in de MR opnemen er niet toe moet leiden dat alles gelijk dichtgetimmerd zit, zodat zij later nog tot een sluitende tekst kunnen komen. Spreker vermoedt dat partijen niet zomaar uit een adequate formulering zullen zijn en hij is er voorstander van om dit punt te separeren zodat de rest van de MR door kan. Hij heeft beeld bij een nadere bespreking in de werkgroep PA.

Wat de heer Van Hulsen betreft gaat het in de discussie over twee zaken, namelijk 1) de tekst en 2) de interpretatie van de tekst. Spreker vraagt zich af of er bezwaren zijn tegen de tekst van artikel 6 of dat die zich richten tegen de invulling die partijen kiezen als het gaat om de verschillende componenten die wel of niet exogeen of autonoom zijn. Als er geen bezwaren zijn tegen de tekst op zich, maar wel tegen de invulling daarvan, zouden partijen wat hem betreft die discussie in de werkgroep PA kunnen voeren en de tekst van artikel 6 nu door laten gaan.

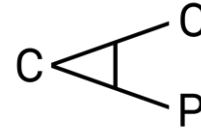
De voorzitter meent dat nog los van de vraag of partijen tot een tekst kunnen komen waarbij zij allen voldoende comfort hebben, er altijd discussie zal blijven bestaan over de vraag welke elementen exogeen/autonoom zijn.

Hierover is aldus de heer Van Hulsen in de werkgroep AP gesproken en dat heeft geleid tot een bijlage bij het betreffende verslag waarin is gepoogd om aan de hand van concrete voorbeelden te bepalen welke effecten wel en welke niet exogeen zijn. Daarvan zijn er twee elementen over die als exogene ontwikkeling zijn aangemerkt, namelijk de premievrijstelling arbeidsongeschiktheid 0.1 % en de herstelcomponent van 0.5%; de andere componenten zijn er al uit gehaald. Het zou wat spreker betreft de discussie vergemakkelijken als partijen zich zouden beperken tot deze twee concrete aandachtspunten.

Aansluitend aan hetgeen de heer Van Hulsen heeft gezegd gaat het volgens de heer Van Leeuwen over de interpretatie van de tekst. De CMHF heeft geen grote moeite met de tekst als zodanig, maar als er verschillende interpretaties zijn kiest hij de lijn van de heer Schilperoort om dit apart in een werkgroep AP aan de orde te hebben. Spreker lijkt het zinvol om de discussie nu te beslechten, de teksten als zodanig vast te leggen zodat het de voortgang niet wordt belemmerd en de vraag wat partijen er precies onder verstaan en hoe het gewenste effect kan worden bereikt (niet meer betalen in euro's) separaat aan de orde te hebben in de WG PA.

De heer Kropf wil voordat de voorzitter resumeert, nog reageren op hetgeen zijn collega's naar voren hebben gebracht omdat hij meent dat zij hem niet helemaal hebben begrepen. Spreker heeft aangegeven dat het hem niet zozeer om de woorden *exogeen* of *autonoom* gaat, maar om de uitwerking. De tekst onder artikel 6.4 geeft aan dat voor de regeling 2020 net wordt gedaan alsof de premie van 2018 geen 9.26% was, maar 9.47% (*Als gevolg van autonome ontwikkelingen in de premie voor 2020 is het premiepercentage volgens de pensioenregeling voor militairen in 2018 voor 2020 aangepast in 9,47%*). Dat betekent aldus spreker dat betrokkenen minder tegemoetkoming krijgen (0.21% werknemersdeel minder) en hoewel het een klein percentage is, hebben de

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

centrales wel het verhaal verteld dat over hetzelfde inkomen niet méér betaald gaat worden. Dat is aldus spreker het punt waar de discussie voor hem over gaat.

De voorzitter zegt de opmerking van de heer Kropf te snappen, maar gehoord de anderen toch de conclusie te willen trekken dat drie centrales kunnen leven met de tekst onder artikel 6, dat de verdere uitwerking plaatsvindt in de werkgroep PA en dat men wel voort kan met de tekst als zodanig. Spreker zegt tot een tekst te willen komen die aan alle kanten dicht regelt dat aan de voorkant precies bekend is wat gaat worden uitgegeven aan pensioenpremie, zonder een voorschot te nemen op allerlei toekomstige ontwikkelingen. Spreker constateert dat de tekst voor vandaag kan worden vastgesteld, waarbij partijen voldoende comfort hebben bij een verdere interpretatie en uitwerking in de WG PA. De heer Kropf wijst er op dat de uitwerking in de MR is opgenomen, dus in hetzelfde pakket waar partijen mee in moeten stemmen. Artikel 6 kan wat hem betreft blijven staan, maar het is voor 2020 wel dichtgetimmerd omdat het één pakket aan maatregelen is, waarin ook de Inkomstregeling militairen wordt aangepast. Desgevraagd antwoordt spreker te duiden op de tekst in de bijlage 1 van de MR, toelichting op artikel 6.4 (*Als gevolg van autonome ontwikkelingen in de premie voor 2020 is het premiepercentage volgens de pensioenregeling voor militairen in 2018 voor 2020 aangepast in 9,47%*), die hij ziet als de uitkomst van de nog te voeren discussie in de WG PA. Dat betekent aldus de heer Van Hulsen, dat het bezwaar niet zo zeer zit in de tekst van de MR, maar in de toelichting die al een interpretatie geeft. De oplossing zou zijn die tekst te schrappen en te zeggen dat die discussie nog open ligt. De heer Kropf geeft aan prima te kunnen leven met een kapstok voor autonome of exogene premieontwikkeling, maar benadrukt dat partijen in de WG PA er nog niet uit waren. De heer Schilperoort geeft aan met zijn suggestie beoogd te hebben de discussie te separeren en deze tekst voor nu uit de toelichting te halen. De heer Van Leeuwen zegt hier beeld bij te hebben en hij vindt het schrappen van de genoemde passage uit de toelichting een prima oplossing.

Op verzoek van de voorzitter licht de heer Van de Hoef toe dat er in de WG AP op 04-02-2020 helder is gesproken over dit punt. In de notitie die is bijgevoegd als bijlage bij het verslag (AP/20.0135 bijl.1) is verwoord dat autonome ontwikkelingen (premieopslag, disconteringsvoet etc.) ook in de oude regeling op dezelfde wijze een effect zouden hebben gehad. In AV-verband is afgesproken dat de militairen die meer gaan betalen door de overgang van eindloon naar middelloon, worden gecompenseerd. Volgens spreker is de intentie dat jaarlijks als het ABP in november de premie vaststelt, zo snel mogelijk daarna een document aan de WG PA wordt aangeboden met de ontwikkelingen en de wijze waarop de premiecompensatie er uit gaat zien.

De heer Kropf stelt in reactie dat de CCOOP een brief heeft gestuurd onder nummer PA/20.0141, waarin is opgenomen dat de pensioenpremiebepaling niet thuis hoort in WG AP, maar in de WG PA. Aangezien voor de eerstvolgende WG PA de nacalculatie backservice op de agenda stond heeft de CCOOP verzocht een aantal stukken (genoemd in de brief) aan te bieden als behandelstukken voor de WG PA. Daar moeten partijen aldus de heer Kropf nog steeds over praten en er moet dus niet worden verwezen naar een bespreking in de WG AP alwaar een notitie is uitgereikt, met als gevolgtrekking dat de discussie klaar is.

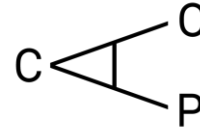
De heer Van Hulsen zegt stellig de indruk te hebben gehad dat partijen tot een soort compromis waren gekomen door de tekst van het artikel te handhaven en de interpretatie in de bijlage 1 te schrappen. Spreker betreurt het dat het door de toelichting van de heer Van de Hoef lijkt of zij terug bij af zijn. De heer Van Hulsen zegt in het verslag van de WG AP ook niet te kunnen lezen dat de vier centrales en Defensie een gemeenschappelijk beeld hadden op dit punt, noch kan hij ontdekken dat er sprake was van een soort akkoord. Hij vraagt zich af wat het bezwaar is tegen het voeren van de discussie in de werkgroep PA onder afdoening van de tekst in de MR, zodat partijen verder kunnen.

De heren Van Leeuwen en Schilperoort sluiten zich volledig aan bij de woorden van de heer Van Hulsen en onderschrijven het voorstel van de heer Kropf om de tekst van het artikel te handhaven en de toelichting op blz. 17 te schrappen. De voorzitter geeft aan hiermee in te kunnen stemmen.

Pm Besloten wordt te schrappen de zin: *Als gevolg van autonome ontwikkelingen in de premie voor 2020 is het premiepercentage volgens de pensioenregeling voor militairen in 2018 voor 2020 aangepast in 9,47%* en deze als discussiepunt in te brengen in de WG PA.

Gezien de overschrijding van de geplande vergadertijd en de hierna volgende vergadering van de werkgroep AFR stelt de voorzitter voor om het onderdeel Beroepsincidenten nog te bespreken en de overige elementen aan de orde te hebben in een nieuw te plannen SOD. Hiermee wordt ingestemd.

Pm

De heer Schilperoort merkt op niet te begrijpen waarom de voorzitter heeft aangegeven nog te willen spreken over de verschuivingstoelage omdat het zijn beeld is dat de vier centrales en de werkgever hier overeenstemming over hadden. De voorzitter stelt in reactie dat de AV-afspraken wordt uitgevoerd, hetgeen betekent dat de hoogte van de vergoeding van een verschoven dienst als bedoeld in artikel 5b VROB, wordt aangepast zoals afgesproken en dat de tekst zoals in de WG AP overeengekomen blijft staan (blz. 15 MR). Spreker bevestigt dat elke verschuiving (ook al is het maar een uurtje) leidt tot een verschuivingstoelage.

Beroepsincidenten (AMvB).

Ter voorkoming dat partijen belanden in een technische juridische discussie ziet de voorzitter twee oplossingen: 1) het ongemoeid laten van het betreffende artikel (er is formeel geen AV-afpraak gemaakt) en 2) het tekstueel aanpassen in Artikel 2, zesde lid, door 'een en ander' te vervangen door: *ten aanzien van onderdeel A en C*. De heer Schilperoort heeft begrepen dat er minimaal een wijziging in het artikel zelf moet plaatsvinden, wil het mogelijk zijn om de toelichting te wijzigen. Als duidelijk is dat het artikel van toepassing is als de beperkende maatregelen er niet zijn, kan dit punt wat spreker betreft snel afgehandeld worden. Uitgaand van het feit dat partijen hier een open gesprek voeren, vindt de heer Van Hulsen het niet op zijn plaats dat de voorzitter een dictaat voor twee keuzes voor legt, noch past dit bij de tekst in het eerder aangeboden stuk SOD/20.0303 en bijl. De optie om niets te doen levert geen helderheid op, dus die variant valt voor hem af en de tweede variant, namelijk een tekstuele aanpassing leidt naar zijn mening tot een onleesbare tekst. Op blz. 14 bij artikel 12.2 van genoemd document staat een tekst die spreker wel bevalt, omdat met het vijfde en het zesde lid alles is getackeld. De varianten A en B zoals oorspronkelijk in de tekst verwoord, blijven integraal staan en de latere variant C (beroepsincident) wordt een apart zevende lid dat zodanig is geformuleerd dat het element gevaarstelling buitengewone omstandigheden geen rol speelt. Spreker noemt dit een derde variant die aan de twee van werkgeverszijde dient te worden toegevoegd. De voorzitter stemt hiermee in met de opmerking nooit van plan te zijn geweest om een dictaat op te leggen.

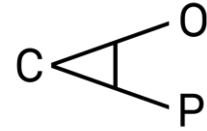
De heer Kropf heeft de voorkeur om het artikel alleen van toepassing te laten zijn op onderdeel B. Ter overweging geeft hij het volgende mee. De wereld is veranderd en hij gaat niet uitsluiten dat er bij de Bestuursstaf wordt besloten dat het later toegevoegde beroepsincident onder oorlog nabootsende omstandigheden wordt gebracht. Vraag is dan aan wie de SG toestemming gaat vragen om de wet- en regelgeving buiten spel te gaan zetten. De heer Van Hulsen geeft aan dat de onduidelijkheid is opgetreden toen het beroepsincident werd toegevoegd en dat dit met zijn voorstel om een zevende lid toe te voegen wordt opgeheven. Voor hem is er dus geen aanleiding om de A- en B-grond weer opnieuw ter discussie te stellen. Wanneer dat wel de wens is van de heer Kropf, zou zijn voorstel zijn om te definiëren wat de aanleiding is om dit te doen en er dan serieus naar te kijken. Desgevraagd antwoordt de heer Kropf het absoluut eens te zijn met het toevoegen van een zevende lid. Wat hem betreft staat de toelichtende tekst onder onderdeel B en blijktbaar verschilt hij van mening met de voorzitter die deze tekst ook van toepassing wil laten zijn op onderdeel A. Spreker vindt het een gemiste kans als de vier OPCO-commandanten niet worden vervangen door Hoofden dan wel Commandanten Defensieonderdelen. Als de voorzitter zich op het standpunt stelt die discussie later over te willen doen, is het zijn verwachting dat partijen volgend jaar ontdekken dat er door een niet bevoegd iemand is bepaald dat de beschermende wet- en regelgeving buiten werking wordt gesteld.

De heer Van Leeuwen geeft aan het ook eens te zijn met de toevoeging van een zevende lid.

Pm De voorzitter concludeert dat het voorstel van de heer Van Hulsen wordt onderschreven. Gezien het feit dat er toch een extra SOD wordt gepland zal spreker bezien of hij nog iets gaat doen met de opmerking van de heer Kropf, zeker als het gaat om de opmerking ten aanzien van de OPCO-commandanten.

Pm Besloten worden om separaat op een hele korte termijn een vervolgssessie te plannen voor bespreking van de resterende discussiepunten. Tevens zal worden bezien of dan ook kan worden teruggekomen op een pragmatische oplossing voor het gat van een jaar inzake de regeling Dubbeltelling/Pensioengevendheid VHHO en het punt van de heer Kropf inzake het vervangen van OPCO-commandanten door Hoofden dan wel Commandanten Defensieonderdelen.

Agendapunt 7: Rondvraag.

BCO Medezeggenschap/Aanbesteding scholingstraject medezeggenschap Defensie (AC).

De heer Van Hulsen richt zich tot de heer De Kleijn met de vraag wanneer er een vervolgesprek gaat plaatsvinden. Het kan aldus spreker niet zo zijn dat er een aanbestedingstraject gestart gaat worden, terwijl het gesprek daarover niet fatsoenlijk is afgerond. Zijn oproep is om dit gesprek met de centrales op korte termijn vorm te geven of de conclusie te trekken dat er niet gaat worden aanbesteed (over een kleine drie weken).

De heer De Kleijn licht toe dat men in gesprek is over het programma van eisen en dat alle partijen hier input op hebben geleverd. Dat wordt nu verwerkt en spreker benadrukt dat het ook niet de intentie van de werkgever is om het programma van eisen op de markt te zetten zonder dat daar met de centrales over is gesproken.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter om 14.35 uur de vergadering.

Vastgesteld